

Studier på Yasar University i Izmir, Turkiet

Vi landade i Izmir på kvällen och blev hämtade av vår hyresvärd. Han körde oss till lägenheten, visade vårt rum och berättade att han skulle komma tillbaka dagen efter. Jag var helt spänd av förväntan på hur omgivningen skulle vara. Lägenheten är något sparsmakat inredd så jag kommer ihåg hur vi stod i fönstret och bara tittade ut. Vi gick omkring i alla fönster och kikade tills vi bestämde oss för att sova. Kl 6 morgonen därefter kastades vi ut ur drömmarna då moskén gjorde sitt första böneutrop för dagen (moskén ligger för övrigt 10 meter från huset). De första dagarna här nere var en smärre chock för mig. Kommandes från Sverige, inte direkt världsvan (förutom de standardiserade resor som jag åkt på tidigare) och sedan få möta denna värld var helt klart annorlunda. Min bild över livet här nere var något enklare än vad verkligheten visade sig vara. Tanken av att människor överhuvudtaget inte kan prata engelska hade inte slagit mig. Allt efter tiden gått har jag blivit van vid böneutropen på morgonen och vaknar därmed inte längre, men det är fortfarande svårt att ta sig fram i staden etc. på grund av att språket hindrar oss. Visst, vi tar en kurs i turkiska på skolan men den är inte tillräcklig, vår kunskap i det turkiska språket sträcker sig i princip till att räkna, fråga hur mycket något kostar och säga hej. Den här staden är inte van vid turister och även om den sägs vara den modernaste staden i Turkiet så är invånarna absolut inte van vid folk från andra länder, men detta gör det bara ännu mer intressant för en person som studerar just turism! I början av min tid här var jag helt exalterad och tyckte allt var enormt spännande, just för att det är så få som hört talas om Izmir förut och för att staden har så stor potential till att bli ett känt resmål. Allt eftersom tiden går blir man mer avtrubbad och tycker inte allt är så spännande längre, men fortfarande uppskattar jag att kunna köpa billiga vattenmeloner, jordgubbar, apelsiner etc. och även om jag har mött många motgångar och längtat hem så vet jag att jag kommer att sakna det här livet så otroligt mycket när jag är tvungen att lämna det! Jag är så otroligt glad att jag tog chansen att åka hit, för det var precis det här jag behövde just nu! Jag var trött på livet i Sverige, att leva i samma rutiner varje dag, att alla har samma möbler, dvs IKEA-möbler, nej, jag behövde få en paus. Nu ser jag Sverige med helt andra ögon, jag är stolt över min skola och mitt land, för det har jag lärt mig att vara. På toppen av allt så har jag lärt mig mycket mer om Sverige. Folk frågar en massa frågor som man inte har en aning om och då måste man såklart kolla upp det!

Livet här nere har varit väldigt annorlunda måste jag säga, men framförallt har jag nog lärt mig konsten av att vara vänlig "bara ändå". Alla är väldigt omtänksamma här och bryr sig enormt mycket om varandra, de är samtidigt väldigt mån om att allt går bra för oss. Även om man har jobb 4 dagar i veckan, samtidigt går i skolan, läser en extrakurs två kvällar/vecka och är mentor åt två envisa och omständliga svenskar så har man fortfarande tid och ställer upp för alla! Jag parar förstås om vår mentor, Mehtap, som varit helt underbar! Detta är något som alla borde få uppleva, jag förstår inte hur hon har tid och hur hon orkar hjälpa alla! Hon är helt toppen och bättre person som mentor och vän kan man inte önska sig! Hon har absolut blivit en av våra närmaste vänner och jag tjarar varje dag om att hon måste komma tillbaka till Sverige och hälsa på oss (hon var på ERASMUS i Kalmar förra terminen). Om du nu inte förstått det redan så studerar jag turism här nere och jag studerar tillsammans med min pojkvän, Nicklas, som studerar företagsekonomi. Anledningen till att vi åkte till just Turkiet var för att vi ville studera tillsammans, men samtidigt uppleva något helt annorlunda. Jag rekommenderar verkligen alla att åka iväg från sin normala vardag och utsätta sig för lite äventyr, det kan vara fördelaktigt för framtiden. Samtidigt ska man vara väl medveten om vad man ger sig in på, det är inte alltid lätt att ta sig fram när det är så få som kan prata engelska och det är lätt att bli irriterad när det inte är lika organiserat som i Sverige.

Karin Froms-Andersson

kf22ca@student.hik.se eller karin8@hotmail.com

